

پوژوو

پوژوو به ازهینان و خوگرتن ئهوتری خوی گوره فرموویهتی: ﴿إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا﴾ (مریم ۲۶). واته: من لهسهه خوم نهزه کردوه که بی‌دهنگ بم و قسه نهکهه بم خوی به بهزهیی.

بهلام پوژوو لیهدا مهبهست خوگرتنهویه له خواردهمهنی و خواردهوهو ئه و شتانهی پوژوویان پی ئهشکیت له طلوعی فهجرهوه هتا خورئاوا بوون له گهل نییهت هیناندا.

(فضل ای پوژوو:

۱- له نهبوهورهیرهوه هاتووه پیغهمهبر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویهتی: (قَالَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ: كُلُّ عَمَلٍ ابْنِ آدَمَ لَهُ إِلَّا الصِّيَامَ، فَإِنَّهُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالصِّيَامُ جُنَّةٌ فَإِذَا كَانَ يَوْمٌ صَوْمٍ أَحَدِكُمْ فَلَا يَرُفْثُ وَلَا يَصْحَبُ وَلَا يَجْهَلُ، فَإِنْ شَاتَمَهُ أَحَدٌ أَوْ قَاتَلَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ، مَرَّتَيْنِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطِيبٌ عِنْدَ اللَّهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ؛ وَلِلصَّائِمِ فَرْحَتَانِ يَفْرَحُهُمَا: إِذَا أَفْطَرَ فَرِحَ بِفِطْرِهِ، وَإِذَا لَقِيَ رَبَّهُ فَرِحَ بِصَوْمِهِ). (رواه أحمد ومسلم والنسائي).

واته: خوی گوره و بهدهسهلات ئهفرموویت: ئادهمیاز ههموو کردهوه چاکهکانی بو خویهتی جگه له پوژوو که بو منه و ههه خوم پاداشتی ئهدهمهوه، وه پوژوو قهلاغانی گوناحه، جا ئهگهر ههکهسهک به پوژوو بوو با قسهی ناشیرین و هاوار هاوار نهکات و نهزانی نهکات بهرامبهه به خهک، وه ئهگهر کهسهک جوینی پیدایا شههه لهگهله کرد دوو جار بلیت: من به پوژوو، بهو زاتهی گیانی محمدی به دهسته بوئی دهمی پوژوو له پوژوی دواییدا لای خوا له بوئی میسک خوشتره. وه بو پوژوو دوو خوشی ههیه دلپان پی خوش نهکات، یهکهمیان: کاتی پوژوو کهی نهشکینیت دل خوش ئهبیته، وه دووهمیان: کاتی نهکات به خوا دل خوشه به پوژوو کهی که فرمانی خوی بهجی هیناوه.

۲- وه له ریوایهتی بوخاری و نهبوداود هاتووه ئهفرموویت: (الصِّيَامُ جُنَّةٌ فَإِذَا كَانَ أَحَدُكُمْ صَائِمًا فَلَا يَرُفْثُ وَلَا يَجْهَلُ، فَإِنْ امْرُوءٌ قَاتَلَهُ أَوْ شَاتَمَهُ فَلْيَقُلْ: إِنِّي صَائِمٌ مَرَّتَيْنِ، وَالَّذِي نَفْسُ مُحَمَّدٍ بِيَدِهِ، لَخُلُوفٌ فَمِ الصَّائِمِ أَطِيبٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ رِيحِ الْمِسْكِ، يَتْرُكُ طَعَامَهُ وَشَرَابَهُ وَشَهْوَتَهُ مِنْ أَجْلِي؛ الصِّيَامُ لِي وَأَنَا أَجْزِي بِهِ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا). واته: پوژوو قهلاغانه له گوناح جا ئهگهر ههکهسهک به پوژوو بوو، با قسهی خراپ نهکات و نهزانی نهکات بهرامبهه کهسه، وه ئهگهر کهسهکیش شههه پی فروشت یا قسهی پی ووت دوو جار بلیت: من به پوژوو، بهو زاتهی گیانی محمدی به دهسته بوئی دهمی پوژوو لای خوا له بوئی میسک خوشتره، چونکه ئهه کهسه خواردن و خواردهوهو ئارهزوهکانی له بهر من وان لی ئههینیت، پوژوو بو منه و من پاداشتی ئهدهمهوه، وه کردنی چاکه به دهقات پاداشتی خاوهنی ئهدریتهوه.

۳- له عبد الله کوری عهمرهوه خویان لی رازی بیته هاتووه که پیغهمهبر صَلَّى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فرموویهتی: (الصِّيَامُ وَالْقُرْآنُ يَشْفَعَانِ لِلْعَبْدِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، يَقُولُ الصِّيَامُ: أَيُّ رَبِّ مَنَعْتَهُ الطَّعَامَ وَالشَّهَوَاتِ بِالنَّهَارِ فَشَفَعَنِي فِيهِ. وَيَقُولُ الْقُرْآنُ: مَنَعْتَهُ النَّوْمَ بِاللَّيْلِ، فَشَفَعَنِي فِيهِ فَيُشْفَعَانِ) (رواه أحمد بسند صحيح) ^(۱). واته: پوژوو قورئان له پوژوی دواییدا تکا کاری بهندهکانی خوان. پوژوو

(۱) شیخ ئهلبانی له دوا لیکنولینهوه دهفرموویت: ئیسناده کهی له رینگای ترهوه حهسهنه بهلام ئیسناده کهی ئهحمده زهعیفه. والله أعلم.

ئهلیت: ئەی پهروه دگار من نهم هیشتوو به پوژ خواردن بخوات و ئاره زوه کانی به جی بگهیه نییت، خویه تکات لی ئەکهه لی بیوره و تکاکهه وهر بگره، وه قورئان ئهلیت: ئەی پهروه دگار من نهم هیشتوو به شهو بخهویت، تکات لی ئەکهه لی بیوره و تکاکهه وهر بگره، خوی گهوره تکای ههردووکیان وهرئه گریت.

۴- له ئه بوئومامه وه ﷺ هاتوو ووتویه تی: چومه لای پیغه مبهه ﷺ ووتم: فیبری کردنی کاریکم بکه به رهو بهه شتم بهریت فهرموی: (عَلَيْكَ بِالصَّوْمِ فَإِنَّهُ لَاعْدَلُ لَهُ، ثُمَّ أَتَيْتُهُ الثَّانِيَةَ فَقَالَ: عَلَيْكَ بِالصِّيَامِ) (رواه أحمد والنسائي والحاكم وصححه). واته: به پوژوو گرتنه وه خهريك به چونكه پوژوو له چاكيدا بی وینهیه. ئهلیت: دووباره چوممه وه بو لای ههه فرموییه وه: به پوژوو گرتنه وه خهريك به.

۵- له ئه بوسه عیدی خودرییه وه ﷺ هاتوو كه پیغه مبهه ﷺ فهرموییه تی: (لَا يَصُومُ عَبْدٌ يَوْمًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِلَّا بَاعَدَ اللَّهُ بِذَلِكَ الْيَوْمِ النَّارَ عَنْ وَجْهِ سَبْعِينَ خَرِيفًا) (رواه الجماعة إلا أبا داود). واته: كه سیك له بهر خوا پوژوو بهریت خوا بو ماوهی حهفتا سال ریگا له بهر ئه وکاره ی ئاگری دۆزهخ له پروی دور ئه خاته وه.

۶- له سههلی کوری سههده وه هاتوو پیغه مبهه ﷺ فهرموییه تی: (إِنَّ لِلْجَنَّةِ أَبًا يُقَالُ لَهُ: الرَّيَّانُ، يُقَالُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ: أَيْنَ الصَّائِمُونَ؟ فَإِذَا دَخَلَ آخِرُهُمْ أُغْلِقَ ذَلِكَ الْبَابُ) (رواه البخاري ومسلم). واته: له بهه شتدا ده رگایه كه هیهه پیی ئه لاین: په بیان، له پوژی دوا ییدا ئه لاین: پوژوو انه كان له کوین؟ ئه وانیش کو ئه بنه وه کاتی هه موویان له وه ده رگایه وه چوونه ژوره وه ئه وه ده رگایه دا ئه خریت.

به شه کانی پوژوو:

پوژوو دوو به شه: فه رزو سوننهت. وه پوژوو فه رز ئه کریت به سی به شه وه:

۱- پوژوو مانگی په مهزان.

۲- پوژوو كه فارهت.

۳- پوژوو نه زر.

لیره دا ته نها باسی مانگی په مهزان و پوژوو سوننهت ئه کهین، وه به شه کانی تری له شوینی خویدا باس ئه کهین.

پوژوو مانگی ره مهزان

حوکه ی پوژوو ره مهزان:

پوژوو مانگی په مهزان واجبه به پیی قورئان و سوننهت و ئیجماع. به پیی قورئان نهم فه رمایشتانه ی خوی گه ورهیه:

فه رموییه تی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَن شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ (البقرة/۱۸۳). واته: ئەی ئه وه كه سانه ی با وه رتاتان هینا وه پوژوو تان له سهه نووسراوه -واجب کراوه- وهك چوون له سهه ئه وانیه ی پییش ئیوه نووسراوه، به لکو له خوا بترسن و خوتان بیاریزن.

وه ههروهه فهرموویهتی: ﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْآنُ هُدًى لِّلنَّاسِ وَبَيِّنَاتٍ مِّنَ الْهُدَىٰ وَالْفُرْقَانِ فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾ (البقرة/۱۸۵). واته: مانگی رهمهزان ئهه مانگهیه که قورئانی تییدا نییراوهته خوارهوه، که هویهکه بو ئهوهی خهک ری راستی پی بدوزنهوه، وه پووشن که رهوهی ئهه ری راستهیهه و جیاکه رهوهی راست و ناراسته، جا هه رکهس له ئیوه هاتنی مانگی رهمهزانی بیینی با ئهه مانگه به رُوژوو بییت.

بهلام به پیی سوننهت ئهه فهرموودهیهی پیغه مبه ره صلواته که فهرموویهتی: (بني الإسلام على خمس: شهادة أن لا إله إلا الله، وأن محمداً رسول الله، وإقام الصلاة وإيتاء الزكاة وصيام رمضان وحج البيت). واته: ئیسلام له پینج شت پیک هاتووه: شه هادهتی لا إله إلا الله محمد رسول الله، ونویژکردن، و زهکات دان، و گرتنی رُوژوو مانگی رهمهزان، و حج کردن.

وه له هه دیسی طه لحهی کوری (عبیدالله) دا هاتووه که پیاوێک له پیغه مبه ره صلواته پرسی ووتی: ئهه نییراوی خوا، پییم بلی خوا چ رُوژویهکی له سه رم فه پز کردووه؟ فهرمووی: مانگی رهمهزان . کابرا ووتی: ئایا له وه زیاترم له سه ره؟ فهرمووی: نه، مه گه ر سوننهت بکه ییت.

وه ئوممه تی ئیسلامی ئیجماعیان له سه ر واجبیتی مانگی رهمهزان کردوو، و له سه ر ئه وه ش که رُوژوو یه کیکه له پوکنه کانی ئیسلام که به زه رورهت له دیندا زاندراره، و ئهه که سه ی ئینکاری بکات کافره وه له دین هه لگه پراوهیه، وه له رُوژی دوو شه نبه دووی شه عبانی سالی دووی هیجریدا واجب کراوه.

(فضل ی مانگی رهمهزان، و (فضل ی کردنی کاری خیر تییدا :

۱- له ئه بو هوره پیره وه هاتووه که پیغه مبه ره صلواته - کاتی مانگی رهمهزان هات . فهرمووی: (قَدْ جَاءَكُمْ شَهْرٌ مُّبَارَكٌ، افْتَرَضَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ صِيَامَهُ، تَفْتَحُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ وَتُغْلَقُ فِيهِ أَبْوَابُ الْجَحِيمِ وَتُغْلَقُ فِيهِ الشَّيَاطِينُ، فِيهِ لَيْلَةٌ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ، مَنْ حُرِمَ خَيْرَهَا فَقَدْ حُرِمَ) (رواه أحمد والنسائي والبيهقي) (۲). واته: وا مانگیکی پیروژتان بو هاته پییش، خوا فه پزی کردووه له سه رتان ئهه مانگه به رُوژوو بن، لهه مانگه دا ده رگا کانی به هه شت ئاواله ئه بن و ده رگا کانی دوزه خ دائه خرین و شه ییتانه کان کووت و به ند ئه کرین، شه ویکی تییدایه خوا په رستی تییدا له خوا په رستی هه زار مانگ خیرتره، جا هه رکهس له خیری ئهه شه وه بی به ش بییت ئه وه به راستی بی به شه.

۲- له عه رفه جه وه هاتووه ووتویهتی: لای عوقبهی کوری فه رقه د بووم باسی رهمهزانی ئه کرد، لهه کاته دا یه کی له هاوه له کانی پیغه مبه ره صلواته هاته ژوره وه بو لامان، عوقبه لی ترساو بی دنگ بوو، کاتی ئهه بییده نگ بوو هاوه له که ی پیغه مبه ره صلواته باسه که ی بو ته واو کردین و فهرمووی: گویم له پیغه مبه ره صلواته بوو ده رباره ی رهمهزان ئه یفه رموو: (تُغْلَقُ أَبْوَابُ النَّارِ، وَتُفْتَحُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ، وَتُصَفَّدُ فِيهِ الشَّيَاطِينُ. قَالَ: وَيُنَادِي فِيهِ مَلَكٌ: يَا بَاغِيَ الْخَيْرِ أَبْشِرْ، يَا بَاغِيَ الشَّرِّ أَقْصِرْ، حَتَّى يَنْقُضِيَ رَمَضَانَ) (رواه أحمد والنسائي وسنده جيد). واته: کاتی رهمهزان دیت ده رگا کانی دوزه خ دائه خریت و

(۲) کورتهی قسه ی شیخ ئه لبانی ئه وه یه که ئه م ریوایه ته یان (منقطع) ه، به لام (صحیح لغیره) یه، چونکه ئهه قسه ی: کردنه وه ی ده رگا کانی به هه شت و داخستنی ده رگا کانی دوزه خ و به ند کردنی شه ییتانه کان سابت و سه حیحه و له سه حیحه ییندا هه یه له هه دیسی ئه بو هوره پیره وه، و له (الصحیحه) دا به ژماره (۱۳۰۷) ته خریج کراو، و باقی هه دیسه که لای ئیبنو ماجه هه یه به سه نه دیکی حه سه ن وه مونز ریش به حه سه نی داناوه.

دهرگاکانی بههشت نهکریتهوه، شهیتانهکانیش دوور نهخرینهوه، نهی فهرموو: فریشتیهک بانگهوان نهکات لهو مانگه دا: نهی خیر خوازان مرده بی لیتان وه نهی شهپرخوازان وازبهینن، ههتا نهو مانگه کوَتایی دیت.

۳- له نهبوهورهپردهوه هاتوو که پیغهمبهر ﷺ فهرمویهتی: (وَالصَّلَاةُ الْخَمْسُ وَالْجُمُعَةُ إِلَى الْجُمُعَةِ وَرَمَضَانَ إِلَى رَمَضَانَ مُكْفَرَاتٌ لِمَا بَيْنَهُنَّ، إِذَا اجْتَنِبَتْ الْكَبَائِرُ) (رواه مسلم). واته: پینچ فهرزهی نویژهکان و جومعه ههتا جومعه و پرهمهزان ههتا پرهمهزان لابهری نهو گوناهاهنه که له نیوانیاندا نهکریت، نهگهر نهو کهسه له گوناهاه گهرهکان خوی بهدوور بگریت.

۴- له نهبوسهعیدی خودرییهوه ﷺ هاتوو که پیغهمبهر ﷺ فهرمویهتی: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ وَعَرَفَ حُدُودَهُ، وَتَحَفَّظَ مِمَّا كَانَ يَنْبَغِي أَنْ يُحَفَّظَ مِنْهُ، كَفَّرَ مَا قَبْلَهُ) (رواه أحمد والبيهقي بسند جيد) (۳). واته: ههرکهس مانگی پرهمهزان بهرُوژوو بییت و سنوری مانگی پرهمهزان بزانی که چی تییدا نهکریت و چی تییدا رهوانییهو خوی بیاریزی لهوانه ییویسته خوی لی بیاریزیت گوناھی پیش نهومانگه نهسرپتهوه.

۵- له نهبوهورهپردهوه هاتوو که پیغهمبهر ﷺ فهرمویهتی: (مَنْ صَامَ رَمَضَانَ إِيمَانًا وَاحْتِسَابًا غُفِرَ لَهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِهِ) (رواه أحمد وأصحاب السنن) (۴). واته: ههرکهس مانگی پرهمهزان بهباوهپردهوه له ری خوادا بهرُوژوو بییت خوا له گوناهاکانی لهوهپیشی نهبوریت.

ترساندن له نهگرتنی رُوژووی پرهمهزان:

۱- له ئیبنوعهیباسهوه ﷺ هاتوو پیغهمبهر ﷺ فهرمویهتی: (عَرَى الْإِسْلَامَ وَقَوَاعِدُ الدِّينِ ثَلَاثَةٌ، عَلَيْهِنَّ أَسَسَ الْإِسْلَامُ، مَنْ تَرَكَ وَاحِدَةً مِنْهُنَّ فَهُوَ بِهَا كَافِرٌ حَلَالُ الدَّمِّ: شَهَادَةُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَالصَّلَاةُ الْمَكْتُوبَةُ، وَصَوْمُ رَمَضَانَ) (رواه أبويعلى والديلمي وصححه الذهبي) (۵). واته: دهسته گیرهکانی ئیسلام و بنه ماکانی ئاین سی شتن، که ئیسلام لهسه رهوانه دامهزراوه، ههرکهس وان له یهکیکیان بهینیت نهوه کافرهو خوینی رهوایه، نهوانیش شایه تییدانی (لا إله إلا الله) و نویژه فهرزهکان و رُوژووی پرهمهزانه.

۲- له نهبوهورهپردهوه هاتوو که پیغهمبهر ﷺ فهرمویهتی: (مَنْ أَظَرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ، فِي غَيْرِ رُخْصَةٍ رَخَّصَهَا اللَّهُ لَهُ، لَمْ يَقْضِ عَنْهُ صِيَامَ الدَّهْرِ كُلِّهِ وَإِنْ صَامَهُ) (رواه أبوداود وابن ماجه والترمذي). واته: ههرکهس پُوژیک رُوژووی پرهمهزان بشکینیت بی نهوهی روخصهتیکی هه بییت لهو روخصهتانهی خوا دایناوه، نهگهر نهو ساله هه موو بهرُوژوو بییت جی نهو رُوژوووی بو ناگریتهوه.

(۳) شیخ تهلبانی دهفهرمویت: وا نه لیت، بهلام تمم قسه یهش سهرنجی لهسه ره، چونکه له سه نهدی نهحمدهو بهیهه قیدا کهسیکی تییدایه که له ژماره ی مهجوله کانه، و تهوسیق کردنی ئیبنوحیببان نهو مهجولی یهته لانا بات، له بهر نهوی لهمهوبهر باسان کرد که ئیبنوحیببان مهجول به سيقه نهزانی.

وه دهفهرمویت له (الضعيفة) دا به ژماره (۵۰۸۳) هاتوو.

(۴) دانهر زور دوور کهوتوتتهوه له باسه که، چونکه تمم حه دیسه ههر بهم زاراه له سهحیهیندا هیه به تهوای وه له (الإرواء) یشدا تهخریج کراوه به ژماره (۹۰۶) (تمام المنة).

(۵) دانهر تمم حه دیسه له باسی نویژه نه کهدا هیناوه، و لهویدا روونم کردوتتهوه که زهعیفه ئیتر پیویست ناکات دووباره ی بکهینهوه (تمام المنة).

بوخاری ووتویه تی: نه لاین: نه بوهوره پره نه م حدیسه به مهرفوعی نه گیریته وه: (مَنْ أَطْرَ يَوْمًا مِنْ رَمَضَانَ، مِنْ غَيْرِ عُدْرٍ وَلَا مَرَضٍ لَمْ يَقْضِهِ صَوْمُ الدَّهْرِ، وَإِنْ صَامَهُ) (۶). واته: هرکس پوژوکی ره مهزان به بی مه عزه رت یا نه خویشی بشکینیت پوژووی سالیک جیی ناگریته وه نه گهر به پوژووش بیته. وه ئینومه سعودیش هر نه وهی نه ووت. دهه بی ووتویه تی: لای ئیمانداران وا سابته که هرکس به بی نه خویشی پوژووی مانگی ره مهزان نه گریته له زیناکارو عارهق خور خراپتره، ههتا گومان نه بهن له ئیسلامه تی به کهیدا، وه ههروه ها گومانی پی نه بهن زیندیق و ده رچوو له ئیسلام بی.

مانگی ره مهزان به چی ثابت نه بیته؟

هاتنی مانگی ره مهزان به دیتنی هیلال ثابت نه بیته، با ته نها که سیکیش بیبینیت، به لام عادل بیته، یا به ته و او بوونی پوژوکانی مانگی شهعبان به سی پوژ.

۱- له ئینومومره وه ره زای خویان لی بی هاتوو فهرمویه تی: خه لکی نه گه پان بو مانگ، منیش به پیغه مبه رم صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ راگه یاند ووتم: مانگ بینیه، خوی به پوژوو بووه به قسه کهی من و فهرمانی به خه لکه کهش کرد که به پوژوو بن. (نه بودادو حاکم و ئینو حیبان گپراویانه ته وه نه دووانه به سه حیجان داناوه).

۲- له نه بوهوره پره وه هاتوو که پیغه مبه ر صَلَاتِ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فهرمویه تی: (صَوْمًا لِرُؤْيَتِهِ وَأَطْرًا لِرُؤْيَتِهِ، فَإِنْ غَمَّ عَلَيْكُمْ فَأَكْمِلُوا عِدَّةَ شَعْبَانَ ثَلَاثِينَ يَوْمًا) (رواه البخاري ومسلم). واته: به بینینی مانگ به پوژوو بن و به بینینی بیشکینن، وه نه گهر هور بوو، مانگی شهعبان بکه نه سی پوژو ته و او، نه مجا به پوژوو بن.

(ترمذی) ووتویه تی: به شی زوری زانایان له سهر نه وهن و نه لاین: شایه تی پیاویک وهر نه گیری بو به پوژوو بوون. وه نه مهش قسه ئینوموباره ک و شافیعی و نه حمده. وه نه وهی ووتویه تی: نه مه یان راستره.

به لام بینینی هیلالی مانگی شه ووال، به وه (ثابت) نه بیته که مانگی ره مهزان سی پوژو ته و او بکات، وه شایه تی ته نها پیاویک وهر ناگریته، هرچه نده راستگو و دادپه ره ریش بیته، به پای به شی زوری زانایان، وه به مه رجیان داناوه که دوو که سی عادل شایه تی بدن له سهر بینینی. نه بوته ور نه بیته که هیلالی مانگی ره مهزان و شه ووال له وه دا له یه ک جیا ناکاته وه، وه ووتویه تی: شایه تی پیاویکی راست و عادل وهر نه گیریته بو هر دوو کیان.

(۶) شیخ نه لبانی نه فهرمویت: نه م حدیسه زه عیفه، بوخاریش نامازی بو نه وه کردوه، ههروه ها ئینوخوزه یه له سه حیحه کهیدا باسی کردوه (۲۳۸/۳) و مونذیری و به غه وی و (قرطبی) و (ذهبی) و (دمیری) که موناوی لیوه یان نه گیریته وه، ههروه ها (حافظ) ئینو حه جهریش به زه عیفی داناوه و سن عیله تی باس کردوه: (إضطراب و جهالة و إنقطاع) جا سهیری (فتح الباری) بکه (۱۶۱۸/۴) به لام (حافظ) له وه دا به هه له دا چوه که ووتویه تی: ئینوخوزه یه به سه حیچی داناوه.

له واییدا شیخ ده فهرمویت: ههروه ها یه کی له براکامان هه له یه کی گه وهی کردوه له دانراوه کهیدا به ناوی (الأحاديث الصحيحة) که هه لی بژاردون له (صحیح البخاری) وه نه م حدیسه ی له ناو نه وانا هیتاوه، له بهر نه وهی نه یزانیوه که نه م حدیسه لای بوخاری موعه لله قه، وه ههروه ها نه یزانیوه که نه م حدیسه نه ی بوخاری به موعه لله قی هیتاونه به لای خو شیه وه هه مویان سه حیح نین، تا بگات به غهیری نه، وه نه م حدیسه ش بوخاری بوخوی به ناماژه پی کردن به لاوازی داناوه، و من له چاپی یه که می نه م کتیه دا سه رنجم بو ی را کیشا، نه ویش به لینی خیری پیدام، جا نازام تایا بو ی کراوه چاپی بکاته وه و نه م هه له یه لابدات و به لینه که ی به ریته سه ر؟ چونکه من گومانی خیرم پی نه برده.

ئیبیروشد ووتویهتی: مهزهبی ئه بوبه کوری منذر، مهزهبی ئه بوتهوره، وه وا بزانه مهزهبی زاهیری به کانیسه.

ئه بوبه کوری کوری منذر به لگهی به وه هیناوه ته وه که ئیجماع له سه ره ئه وه پیک هاتوه، که به رۆژوو بوون و شکاندن به قسه ی ته نها که سیك بکریت، که واته پیویسته هر بهو شیوه یه ش بیته له چوونه ناو مانگ و دهرچوون له مانگ، چونکه ههردووکیان نیشانهن، کاتی به رۆژوو بوون و شکاندنی پی جیا ئه کریته وه؛ وه شهوکانی ووتویهتی: ئه گهر له ده لیله سه حیحه کانا به لگهی ئه وه نه هاتییته که شایه تی دوو که سیش ئیعتیباری پی بکریته بو شکاندن، که واته ظاهره ن وا دهرئه که وه ی ئه وه بهس بیته، ئه ویش به قیاس له سه ره به رۆژوو بوون. وه ههروه ها عیبادهت کردن به قه بول کردنی خه بهری واحید، ئه وه ئه گه یه نیته که له هه موو جی یه کدا وه ربگیردیته، مه گهر جی گایه که که به لگه هه بیته تایبه تی بکات، به عیبادهت نه کردن به خه بهری واحید، وه ک شایه تی دان له سه ره مال و سامان و ئه و جوژه شتانه، که واته زاهیره ن ئه وه راسته که ئه بوته ور بو ی چووه.

ئیختیلاقی مه طلعه:

جومهور بو ئه وه چوون: که ئیختیلاقی مه طلعه . جیاوازی شوینی هه له اتنی مانگ . ئیعتباری پی ناکریته، به لکو هه ر کاتی خه لکی هه ر شار و وولاتیک مانگیان بینی له سه ره هه موو خه لکی شار و وولاته کانی تر پیویسته به رۆژوو بن، به پی ی فه رموده که ی پیغه مبه ر ﷺ که فه رمویه تی: (صَوْمًا لِرُؤْيْتِهِ وَأَفْطُرًا لِرُؤْيْتِهِ). واته: به بینینی مانگ به رۆژوو بن وه به بینینی بیشکینن.

وه ئه مه قسه یه که ئه دریته به گو ی هه موو نه ته وه ی ئیسلامدا، که هه ر کهس مانگی بینی له شوینی کدا ئه و بینینه بو هه مووانه.

وه ره ئی عیکریمه و قاسمی کوری محمده و سالییم و ئیسحاق و قه ولی سه حیح لای حه نه فی هکان و هه لبراره لای شافیعی هکان ئه وه یه: هه ر وولاته و به پی ی بینینی خو یان کار بکه ن، وه بینینی وولاتی تر به سه ره ئه ماندا ناچه سپیته.

به پی ی ئه وه ی کوره یب گپراوی به ته وه و فه رمویه تی: له شام بووم، پۆژووی مانگی ره مه زان ده ستی پی کرد، شه وی ههینی بوو مانگم بینی، پاشان هاتم بو مه دینه له کو تایی مانگدا، ئیبنوعه بباس لی پی پرسیم له باره ی هیلاله وه فه رموی: ئیوه که ی له شام مانگتان بینی؟ و وتم: شه وی ههینی بینیمان. ووتی: تو به چاوی خو ته بینیت؟ و وتم: به لی خه لکیش بینیان و به رۆژوو بوون و مو عاوی یه ش به رۆژوو بوو، ئیبنوعه بباس فه رموی: به لام ئیمه شه وی شه ممه بینیمان، هه ر به رۆژووش ئه بین هه تا سی پۆژ ته واو ئه که ی، یا مانگ ئه بینینه وه. و وتم: ئه ی بینینه که ی مو عاوی یه و به رۆژوو بوونه که ی بو تو بهس نی یه؟ فه رموی: نا، پیغه مبه ر ﷺ بهو شیوه یه فه رمانی پی کردووین. (ئه حمده و موسلیم و ترمذی گپراویانه ته وه).

(ترمذی) ووتویه تی: ئه م حه دیسه حه سه ن و سه حیح و غه ربیه، وه کرده وه ی زانایان له سه ره ئه و حه دیسه ئه وه یه که هه ر شاره بینینی خو ی هه یه.

له (فتح العلام) شهرحی (بلوغ المرام) دا هاتوو: نزیکتترین شت له راستییهوه ئهوهیه ههر شوینه بهستراوه به بینینی خۆیهوه، وه ههروهها ئهوه شوینانهش که کهوتوو نه سهر ئهوه هیله، ئه مه شایهتهوه له گهله واقعی شدا دیتهوه⁽⁷⁾.

که سیک که به تهنها خوی مانگ ببینیته:

زانایانی فقه له سهر ئهوه ریک کهوتوو که ههرکس خوی به تهنها مانگی بیننی له سهری پیویسته به رۆژوو بیته⁽⁸⁾.

(7) ئه مه قسهیه کی سهیره چونکه ته گهر راستیش بیته که ئه قسهیه ههلبژاردیهوه وا ده رته کهوتیته و له گهله واقعی شدا دیتهوه، ئه وه له گهله شهرعدا نایهتهوه، له بهر ئه وهی ئه وه هیله و شوینانهی که به یه کهوهن چهند شتیکی نیسبین و سنووری ماددیان نییه، تاوه کو خهله بتوانن ده ری بخهن و وه ستانی له سهر بکهن.

وه من - سویند به خوا - نازام چی وای له دانهر کردوو که ئه م راو بوچونه شاهه ههلبژیریته و پشت له گشتیه تی کار کردن به هه دیسه سه حیه که بکات، به تاییهت که ئه مه مهزه بهی جه ماوه ره، ههروه کو بو خوی باسی کردوو، وه زۆر کهس له زانا لیکۆله ره وه کان ههر ئه وه رایه بیان ههلبژاردوو، ههروه کو (شیخ الإسلام) ئیبنوته بییه له (فتاوی) دا (به رگی 25) وه ههروه ها شهوکانی له (نیل الأوطار) دا و (صديق حسن خان) له (الروضة الندية 1/224-225) و جگه له وانیش، وه ههر ئه مه ش حقه که قسهی تر جگه له وه حقه نییه، ئینجا هه دیسه کی ئیبنو عه بباسیش به ره له ئستی ئه م بوچونه ناکات، له بهر چهند هۆیه که شهوکانی باسی کردوو ره هه ته تی خوی لی بیته، و به هیترترین هۆ ئه وه یه که بو تریته: هه دیسه کی ئیبنو عه بباس له به ره ی که سی که وه یه که کاری به بینینی خهله کی وولاته که ی خوی کردیته و به قسهی ئه وان به رۆژوو بو بیته، له دواییدا له کاتی ره مه زاندا هه والی پین بگات که خهله کی وولاتیکی تر رۆژیک پین ئه وان مانگیان دیوه، له وه حالته دا ئه وه که سه له گهله خهله کی ئه وه وولاته ی خۆیدا سی رۆژه که ته واو ته کات، یان مانگی خۆیان بیسن، جا به م شیوه یه ئیشکال لاته چیت.

هه دیسه کی ئه بو هوره یه ره و کهسانی تر له سهر گشتی به ته که ی ئه میته ته وه، که هه مو که سیک ته گریته وه که هه والی مانگ بینینی پین درایت له ههر شارو ناوچه یه که بیته، بچ ئه وه ی که ماوه یه که له نیواناندا دیاری بکریته، ههروه کو ئیبنوته بییه له (الفتاوی) دا ووتیه تی: (107/25)، ئه وه کاره ش ئه مرۆ زۆر ئاسانه ههروه کو زاندراره، به ئام که میکه په رۆشی و گرینگی پین دانی وولاته ئیسلامی به کانی ئه ویت، تاوه کو بیکه ن به راستی به کی رووداو، ته گهر خوی گه وه بیه ویت.

به ئام تاوه کو وولاته ئیسلامی به کان ئه وه کاره ئه که من پیم وایه که ههر که سه وه له گهله خهله کی وولاتی خوی به رۆژوو بیته، و به ش به ش نه بن، هه ندیکیان له گهله ئه وه وولاته دا به رۆژوو بن و هه نده که ی تریان له گهله وولاتیکی تر دا به رۆژوو بن، جا ئه وه ده ولته تی خوی له و رۆژه دا دووا که ویت یا پین که ویت ئه وه ههر جیاوازی بکات، چونکه ئه م کاره باز نه ی دوو به ره کایه تی و ناکۆکی له نیوان یه که گه لدا زیاتر ته کات، وه کو له هه ندی له وولاته عه ره بی به کان رووی داوه له چهند سالی که وه، ئیتر خواش په نامان بیته (تمام المنه).

(8) ئه م قسه یه به گشتی ناو تریته به لکو شی کردنه وه یه کی هه یه که شیخ الإسلام ئیبنوته بییه له (فتاوی 25/114) دا باسی کردوو که ئه فهرمو ویت:

ته گهر به ته نیا مانگی بیننی بو به رۆژوو بوون یان بو شکاندن ئایا بو ی هه یه به بو بینینی خوی به رۆژوو بیته یان به بو بینینه به رۆژوو نه بیته؟ یان ههر له گهله خهله کی بیته له به رۆژوو بوون و به رۆژوو نه بووندا؟ سی قسه ی له سهره چونکه سی ریوا یهت له ته هه ده وه هه یه:

له پاشان باسی ئه وه سی ریوا یه ته ی کردوو.

جا ئه وه ی گرینگ بیته بو ئیمه ئه وه یانه که له گهله هه دیسه که دا یه که هاتوته وه ئه ویش ئه وه یه که ئه فهرمو ویت:

بهلام (عطاء) به پیچه وانهی ئه وهیه و ئه لیت: ئه بی غهیری ئه ویش له گه ل ئه ودا مانگ بینهی ئینجا ئه بیته به رۆژوو بیته.

بهلام زانایان ئیختیلافیان ههیه له بینهی هیلالی مانگی شه ووال له لایه ن ته نها که سی که وه، وه راستی ئه وهیه که ئه بیته ئه و که سه به رۆژوو نه بیته، وه ک شافیعی و نه بوته ور و وتویانه. چونکه پیغه مبه ر ﷺ رۆژوو پیویست کردوه به بینهی مانگ، وه شکانده که شی هه ر به بینهی پیویست کردوه. وه ئه و که سه ش ئه و بینهی به یه قین به ده ست هی ناوه، وه بینهی شتی که که هه ست به شداره تییدا، ئیتر پیویست به به شداری که سی تر ناکات.

پایه کانی رۆژوو:

رۆژوو دوو پایه ی ههیه که حه قیقه تی رۆژوو لی پیک دیت:

۱- خوگرتنه وه له و شتانه ی رۆژوو ئه شکین له طلری فه جره وه هه تا خو ر ئاوا بوون، به پی ی فه رموده که ی خوا ی گه وه که فه رموویه تی: ﴿فَاللَّيْلِ بِشْرُوهُنَّ وَأَبْتَغُوا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ أَتُمُوا الصَّيَامَ إِلَى اللَّيْلِ﴾ (البقرة/۱۸۷). واته: ئیستا بچه لای خیزانه کانتان وه ئه وه ی خوا بو ی نوسیون هه ولی بو بدن، وه بخون و بخونه وه هه تا رسته ی سپی فه جر. رۆشنا ی رۆژ. له رسته ی ره شی شه و. تاریکای شه و. جیا ئه که نه وه. به هه له اتنی فه جری صادق،، پاشان به رده وام بن له رۆژوه که تاندا.

به پی ی ئه وه ی بوخاری و موسلیم ئه گیره نه وه له عه دی کو ری حاته مه وه و وتویه تی: کاتی ئایه تی ﴿حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ هاته خواره وه په تیکی ره ش و په تیکی سپیم هی ناو خسته ژیر سه رینه که مه وه و شه و سه یرم ئه کرد هه ر بو م جیا نه ئه کرایه وه، کاتی به یانی هات چووم بو لای پیغه مبه ر ﷺ و ئه وه م بو گیره یه وه فه رمووی: (إِنَّمَا ذَلِكَ سَوَادُ اللَّيْلِ وَبَيَاضُ النَّهَارِ). واته: ئه وه مه به سه تی تاریکی شه و و رووناکی رۆژه.

رای سه یه م ئه وه یه که له گه ل خه لکه که دا به رۆژوو بیته و له گه ل ئه وانیشدا بیشکینه یته، ئه مه ش زا هیرترین قسه یه له به ر فه رموده ی پیغه مبه ر ﷺ (صومکم یوم تصومون، و فطرکم یوم تفترون، و أضحاکم یوم تضحون) واته: رۆژوو ئیوه ئه و کاته یه که کۆمه لی موسلمانان به رۆژوو ئه بن، وه جه رنی ره مه زانتان ئه و کاته دروسته که کۆمه لی موسلمانان جه رنیانه، وه جه رنی قوربانتان ئه و کاته دروسته که کۆمه لی موسلمانان جه رنیانه. (ترمذی) ئه م حه دیسه ی ریوایه ت کردوه و وتویه تی: حه سن و غه ربیه، وه وتویه تی: هه ندیک له زانایان ئه م حه دیسه یان لیک دا وه ته وه و وتویانه، مانای ئه م به رۆژوو بوون و به رۆژوو نه بوونه ئه وه یه له گه ل کۆمه لی موسلمانان و زۆریه ی خه لکیدا بیته.

ئه م حه دیسه ش له (الصحيحه) دا ته خریج کراوه (۲۲۴) و له (الإرواء ۹۰۵) له چه ند ریگایه که وه له ئه بو هورده ی ره وه، جا هه رکه س پی ی خو ش بیته با بو یان بگه ریتته وه.

له پاشان ئیبنوته می به ئه فه رموویت (ل ۱۱۷):

به لام هه رکه س له شوینیک بوو که جگه له و که سی تری لی نه بوو، ئه گه ر مانگی بینه به رۆژوو بیته، چونکه ئه و به ته نیایه و که سی لی نی یه (تمام المنه).

۲- نی یهت هینان: به پی ی فهرموده که ی خوی گه وره که ئە فهرموویت: ﴿وَمَا أَمْرًا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءً﴾ (البینه ۵). واته: وه به وان فهرمانیک نه درابوو جگه له وهی که عیباده تی خوا بکن و دینیان خالص و پوخته بو ئەو بیّت.

وه به پی ی فهرموده که ی پیغه مبه ر ﷺ که ئە فهرموویت: (إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى). واته: قه بوول بوونی کرده وه کان له لای خوا ته نها به نییته، وه هه رکه س چ نییته تیکی هی نابی هه رئه وه ی بو هه یه. وه ئە بیّت پیش فه جر ئەو نییته هات بیّت له هه موو شه ویک له شه وه کانی ره مه زاندا، به پی ی ئە وه ی هه فصه خوی لی رازی بیّت ئە گێر پیته وه ئە فهرموویت: پیغه مبه ر ﷺ فهرموویته تی: (مَنْ لَمْ يُجْمَعِ الصِّيَامَ قَبْلَ الْفَجْرِ فَلَا صِيَامَ لَهُ). (رواه أحمد وأصحاب السنن وصححه ابن خزيمة وابن حبان). واته: هه رکه س پیش فه جر نیازی به رۆژوو بوونی نه بیّت رۆژوو که ی دروست نی یه.

وه ئەو نییته هی نانه له هه ر به شیکی شه ودا بیّت دروسته، وه مه رج نی یه به ده م بووتریّت، چونکه نییته کاریکی دل ی په تی یه، زمان و ده م هاوبه ش نین تی یدا، چونکه حه قیقه تی نییته مه به سته بو کاریک که فهرمانی خوی تی یدا به جی بیّت و له بهر خوا بیّت.

جا هه رکه س پارشیوی کرد به مه به سته رۆژوو گرتن و خوگرتنه وه له خواردن و خواردنه وه به مه به سته ی خوا په ره سته، ئە وه نییته ی هی ناوه.

وه هه رکه سیش بیه ویّت به رۆژ هه یج نه خوات و هه یج نه خواته وه له بهر خوا با پارشیویشی نه کرد بیّت، ئە وه هه ر نییته ی هی ناوه.

زۆر له زانایان و وتویانه: نییته ی رۆژووی سوننه ت له کاتی رۆژیشدا دروسته، ئە گه ر کاتی رۆژ بوونه وه هه یجی نه خوارد بیّت. عایشه ره زای خوی لی بیّت فهرموویته تی: پیغه مبه ر ﷺ رۆژیک هاته وه مال و فهرمووی: (هه یچتان هه یه بیخوم؟) و وتم: نا، فهرمووی: (ده ی که واته من به رۆژووم). (موسلیم و ئە بو داود گێراویانه ته وه).

به لام حه نه فی یه کان ئە لین: مه رجه نییته هی نانه که پیش زه وال بیّت. واته: پیش نیوه رۆ. ئە مه ش مه شه وره له دوو قه وله ی شافیعی، وه ظاهیری دووقه وله ی ئیبنومه سعود و ئە حمه د ئە وه یه: که فه رقی نی یه ئەو نییته ته چ له پیش زه وال یا له دوایدا بیّت، دروسته.

رۆژووی ره مه زان له سه رکی پیویسته؟

زانایان هه موو له سه ر ئە وه کۆن که رۆژوو پیویسته له سه ر موسلمان ی خاوه ن ئاوه زی با لقی له ش ساغی (مقیم) نیشته جی، وه پیویسته ئەو موسلمان هه گه ر ئافره ت بوو پاک بیّت له حه یز و زه یستان ی.

که واته بی باوه ر رۆژووی له سه ر نی یه، وه هه روه ها شیّت و مندال و نه خو ش و موسافیر و ئافره تی حه یزدار و زه یستان، وه هه روه ها پیایوی پیر و ئافره تی دووگیان و شیرده ر.

ههندی لهوانه به ههچ جوریک رۆژویان لهسه نیه، وه بیباوهرو شییت، وه ههندیکیان داوا لهسه په رشتیاره که ی ئه کریت رۆژووی پی بگریت، وه ههندیکیان لهوانه پیویسته ئه و کاته به رۆژوو نه بن و دوایی بیگرنه وه، وه ههندیکیان ری یان پی دراوه به رۆژوو نه بن و فیدی به دن. وه ئیستا هه ریه که له مانه به جیا باس ئه که ی ن.

رۆژووی بی باوهرو شییت:

رۆژوو خوا په رهسته کی ئیسلامی یه، جا له سه ره غهیری موسلمان پیویسته نی یه، وه شییت موکه لله ف نی یه وه له سه ری نی یه، چونکه ئاوه زی لی سه نده راوه ته وه، که ئاوه زه که هو ی پیویسته بوونی ته کلیفه له سه ری.

له هه دیسی عه لی دا ﷺ هاتوه که پیغه مبه ر ﷺ فه رمویه تی: (رُفِعَ الْقَلَمُ عَنْ ثَلَاثَةٍ: عَنِ الْمَجْنُونِ حَتَّى يُفِيقَ، وَعَنِ النَّائِمِ حَتَّى يَسْتَيْقِظَ، وَعَنِ الصَّبِيِّ حَتَّى يَحْتَلِمَ) (رواه أحمد وأبو داود والترمذي). واته: سی که س پی نووسیان (واجب) له سه ره هه لگراوه: شییت هه تا چاک ئه بیته وه، و خه وتو هه تا له خه وه ئه نه سی، و مندال هه تا با لق ئه بیته.

رۆژووی مندال:

مندال هه ر چه نده رۆژووی له سه ره نی یه، به لام پیویسته له سه ره (ولی) په ره ره ده که ری که فه رمانی رۆژوو گرتنی پی بکات، بۆ ئه وه ی هه ر له مندالی یه وه رابیته له سه ره رۆژوو گرتن مادام بتوانیته رۆژوو بگریت.

له (ربیع) ی کچی (معوذ) وه هاتوه و تو یه تی: پیغه مبه ر ﷺ - به یانی عاشورا - نییراوی نارد بۆ گونده کانی ئه نصار، پی ی راگه یان دن: (هه ر که س رۆژی کرد و ته وه وه به رۆژوو بووه با رۆژوو که ی ته واو بکات، وه هه ر که س به رۆژوو نه بووه با ئه وه ی له رۆژ ماوه به رۆژوو بیته). جا ئه وه بوو ئیمه له و کاته وه تی یدا به رۆژوو بووین و فه رمانمان به منداله کانیشمان ئه کرد که به رۆژوو بن، وه ئه چووین بۆ مزگه وت و به مووخوری یاری مندالانمان دروست ئه کرد بویان، جا ئه گه ر یه کیکیان له برسان بگریایه ئه و یاری یه مان ئه دا به ده ستی هه تا ئیواره نه هات و رۆژومان ئه شکاند. (بوخاری و موسلیم گپراویانه ته وه).

ئه وانه ی ری یان پی دراوه به رۆژوو نه بن و فدییه یان له سه ره واجبه؟

پیای زۆر پیر و ژنی زۆر پیر و نه خوشیک هیوای چاک بوونه وه ی لی نه کری و ئه وانه ی کاری زۆر گران ئه که ن و له و کاره به ولاره نه بیته بیکه ن، و بی ئه و کاره نه ژین، ئه مانه هه مو یان بویان هه یه به رۆژوو نه بن، ئه گه ر رۆژوو گرتنه که په ریشانیان بکاو زۆر گران بی له سه ریان له هه مو وه رزه کانی سالد، وه ئه بی هه موو رۆژیک خواردنی هه ژاریک بدن له بریتی رۆژوو که یان. وه زانایان ئه وه یان داناه به صاعیک یا نیو صاع یا مشتیک، وه له ئه ندازه که یدا خیلاف هه یه له نیوان زانایاندا. وه له سونه تدا به لگه یه که نه هاتوه که ئه و ئه ندازه یه ی پی دیاری بکری.

ئیبنو عه بباس فه رمویه تی: پیای ویک زۆر پیر بوی هه یه به رۆژوو نه بیته، وه له بریتی رۆژوو که ی هه موو رۆژیک هه ژاریک تی ر بکات و رۆژوو که ی نه گریته وه. (رواه الدارقطني والحاکم وصحاح).

بوخاری له (عطاء) وه ئه گپریته وه که گو ی له ئیبنو عه بباس بووه ﷺ ئه م ئایه ته ی ئه خوینده وه: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ

يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾ (البقرة/۱۸۴). واته: وه له سه ره ئه وانه ی که توانای رۆژوو گرتنیان هه یه فدییه ی هه ر

پۆژیک، خواردن پیدانی مسکینیکه. وه ئەهی فەرموو: ئەم ئایەتە مەنسوخ نییە، بۆ پیاوی پیر و پیرهژن که ناتوانن به پۆژوو بن، بۆیان ههیه له جیاتی هەر پۆژیک ههژاریک تیر بکهن و به پۆژوو نه بن.

وه ههروهها نهخۆشیک که هیوای چاک بوونهوهی لی نه کریت، و ئەگەر به پۆژوو بیئت په ریشان بیئت، وهك پیاوی پیر وایه و جیاوازیان نییە له وهدا، وه ههروهها ئەو کریکارانهی کاری زۆر گران نه نجام ئەدهن.

شیخ محمد عبده ووتویهتی: مه بهست له ﴿يُطِيقُونَهُ﴾ که له ئایهتهکهدا هاتوووه پیاوی پیر وزه عیفه، وه ئەو نهخۆشانهن که نهخۆشییه کهیان درێژ خایهزن، وه ههروهها ئەو کریکارانهی خوا بژێوی خستونه سهر نه نجامدانی کاری گران، وهك دهر هیئانی خه لۆزی بهرد له کانه بهردهکان.

وه ئەو تاوان بارانهی که حوکمی بهندی هه میشهیی له گه ل کاری گران دراوه به سه ریا نا له مانه ن، کاتی پۆژوو به راستی له سه ریا ن گران بیئت، و بشتوانن فدییه بدن.

وه ژنی دووگیان و شیردهر ئەگەر ترسیان له خۆیان هه بیئت یا له منداله کهیان بۆیان ههیه به پۆژوو نه بن و فدییه بدن، وه گرتنه وه کهی ئەو پۆژوهشیان له سه ر نییە. (به پای ئیبنوعمر و ئیبنوعه بباس).

ئه بواد له عی کریمه وه ئەگه پیریته وه ووتویهتی: ئیبنوعه بباس له باره ی: ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ﴾

(البقره/ ۱۸۲). ئەهی فەرموو: خوای گه وره مه به سستی له وانه پیری په ك كهوته و پیره ژنانن، ئەم دووانه نه توانن به پۆژوو بن، جا بۆیان ههیه به پۆژوو نه بن وله جیاتی هەر پۆژیک ههژاریک تیر بکهن، وه ئافرهتی دووگیان و ژنی شیردهر ئەگەر ترسیان هه بوو له منداله کهیان بۆیان ههیه به پۆژوو نه بن و له بریتی هەر پۆژیک ههژاریک تیر بکهن. (به زازار گه پراویه ته وه).

وه له کۆتاییدا ئەوهی زیاد کردوو: ئیبنوعه بباس به دایکی کورپیکی خوئی که - ئەو دایکه - دووگیان بوو ئەهه فەرموو: تۆ له و که سانهی توانای گرتنی پۆژوو یان نییە، فدییه بده و پۆژوو هه شت مه گره وه. (دارقطنی ئیسناده که ی به سه حیح دانا وه).

له نافیعه وه هاتوووه که ئیبنوعومەر ره زای خویان لی بیئت پرسیری لی کرا له باره ی ژنیکی دووگیان ئەگەر ترسی منداله کهی هه بیئت چی بکات؟ فەرمووی: به پۆژوو نه بیئت و له جیاتی هەر پۆژیک ههژاریک تیر بکات به مودیک گه نم. (مالیک و به یه هقی گه پراویانه ته وه).

وه له حه دیسدا هاتوووه: (إِنَّ اللَّهَ وَضَعَ عَنِ الْمَسَافِرِ الصَّوْمَ وَشَطْرَ الصَّلَاةِ وَعَنِ الْحَبْلِی وَالْمَرْضِ الصَّوْمَ). واته: خوا پۆژوو نیوهی نوێژی له سه ر موسافیر لابر دووه، وه له سه ر ژنی دووگیان و شیردهر ته نها پۆژوو ی لابر دووه.

وه لای حه نه فییه کان و ئەبوعوبه یدو ئەبوته ور: ژنی دووگیان و شیردهر به پۆژوو نه بن و ته نها گه پرا نه وه یان له سه ره بی فدییه.

وه لای ئەحمه د و شافیعی: ئەگەر ته نها ترسیان له منداله کهیان هه بوو، وه به پۆژوو نه بوون ئەبی هه م بیگرنه وه و هه م فدییه بدن. به لأم ئەگەر ته نها ترسیان له خۆیان هه بوو، یا ترسیان هه م له خۆیان و هه م له منداله کهیان هه بوو، ئەوه هەر گه پرا نه وه یان له سه ره وه یچی تر.

ئەوگەسەي رېي پي دراوه بهرۆژوو نهبيت و گيړانهوهي لهسەرە:

كەسيك نهخۆش بيټ و ئوميدى چاك بوونهوهي ههبيت، يان موسافير بيټ دروسته بهرۆژوو نهبيت، بهلام پيويسته لهسەري بيگريتهوه.

خوای گهوره فرمويهتي: ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ عَلَى سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ أَيَّامٍ أُخَرَ﴾ (البقرة/١٨٤). واته:

ههركەس له ئيوه نهخۆش بوو يا موسافير بوو پۆژوووهكەي بشكينيټ و له چهند پۆژيكي تردا بيانگريتهوه.

ئەحمەدو ئەبوداودو بهيههقي به سهنهديكي سهحيح ئەگيړنهوه له موعادهوه كه فرمويهتي: خوای گهوره پۆژووي

لهسەر پيغهمبەر ﷺ فەرز کرد و ئەم ئايهتهي نارده خوارهوه: ﴿يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ

عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾ (البقرة/١٨٣). واته: ئەي ئەو كەسانەي باوهرتان هيناوه پۆژووتان لهسەر واجب بووه

وهك چۆن لهسەر ئەوانەي پيش ئيوه واجب بووه. ههتا ئەگاته ﴿وَعَلَى الَّذِينَ يُطِيقُونَهُ فِدْيَةٌ طَعَامُ مِسْكِينٍ﴾

(البقرة/١٨٤). واته: وه ئەوانەي بۆيان ئەگريټ با فديه بدن كه بۆ هەر پۆژوويك خواردني مسكينيك بدن.

جا ئەوه بوو ههركەس ئارهزوي لي بوايه بهرۆژوو ئەبوو، وه ههركەس ئارهزوي بووايه بۆ هەر پۆژوويك

مسكينيك نان ئەدا، وه بۆي دروست بوو بهرۆژوو نهبيت، پاشان خوای گهوره ئەم ئايهتهي تری نارده خوارهوه:

﴿شَهْرُ رَمَضَانَ الَّذِي أُنزِلَ فِيهِ الْقُرْءَانُ﴾ (البقرة/١٨٥). واته: مانگي رهمەزان ئەو مانگيه قورئاني تيدا هاتۆته

خوارهوه. ههتا: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ فَلْيَصُمْهُ﴾. واته: ههركەس له ئيوه له مانگي رهمەزاندا حازر بوو، وه له

سهفەردا نهبوو، با بهرۆژوو بيټ.

جا بهم فرمايشته به پۆژوو بووني ثابت کرد لهسەر (مقيم) نيشتهجي لهش ساغ، وه پي درا به نهخۆش و

موسافير كه بهرۆژوو نهبن لهوكاتهدا، وه خواردن پي دانيشي به مسكين (ثابت) کرد بۆ پيري پهك كهوته كه ناتواني

بهرۆژوو بيټ.

وه ئەو نهخۆشييهي بهرۆژوو نهبوون رهوا ئەكات، ئەو نهخۆشييه گرانهيه كه بهرۆژوو گرتن زياتر بيټ، يا ترسي

دوا كهوتني چاك بوونهوهي لي بكرټ.

له (المغني)دا هاتوه ئەليټ: له ههندي سهلهفهوه ئەگيړنهوه ووتويانه: به ههموو نهخۆشييهك پۆژوو شكاندن پوا

ئەبيټ، ههتا به دان نيشه وئازاري پهنجەش بهپي گشتيټي ئايهتهكه، وه لهبەر ئەوهي موسافير بۆي رهوايه بهرۆژوو

نهبيټ، ههچهنده تواناي گرتنيشي ههبيټ، كهواته نهخۆشيش هەر بۆي ههيه. ئەمهش مەزههبي بوخاري و (عطاء) و

ئەهلي (ظاهر)ه.

وه ئەو ئينسانه ساغەي كه ترسي ئەوهي ههبيټ ئەگەر بهرۆژوو بوو نهخۆش بكهويټ، با بهرۆژوو نهبيټ وهك

نهخۆش.

ههروهه کەسیک تینویتی و برسیتی په‌ریشانی بکات به شیوه‌یه‌که ترسی گیان له ده‌ست دانی هه‌بیٔ، ئە‌بیٔ پۆژوهه‌که‌ی بشکینیت با له‌ش ساغ و نیشته‌جیش بیٔ، وه ئە‌بیٔ له‌ دواییدا بی‌گریتته‌وه. خوای گه‌وره ئە‌فه‌رمویتی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾ (النساء/۲۹). واته: . یه‌کتري و . خوتان مه‌کوژن به‌پراستی خوا دهرحه‌ق به ئیوه به به‌زه‌یی‌یه.

ههروهه ئە‌فه‌رمویتی: ﴿وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ﴾ (الحج/۷۸). واته: خوا له ئایین دا له‌سه‌رتان باری گرانى دانه‌ناوه.

وه ئە‌گه‌ر نه‌خۆش خۆی بو‌ راگیرا و به‌پۆژوو بوو پۆژوهه‌که‌ی دروسته، ئە‌وه‌نده‌ی هه‌یه که‌پراهه‌تی هه‌یه، چونکه‌ پشنتی کردۆته ئە‌و پوخسه‌ته‌ی که‌ خوا پئی داوه‌ پئی خۆشه، وه له‌وانه‌یه به‌و پۆژوو گرتنه‌ زیانی پئی بگات. هه‌ر بۆیه هه‌وه‌له‌کانی پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ هه‌ندیکیان له‌سه‌رده‌می پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دا به‌پۆژوو ئە‌بوون، وه هه‌ندیکیان له‌کاتی نه‌خۆشیدا به‌پۆژوو نه‌ئه‌بوون، وه له‌وه‌دا شوین فتوای پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌که‌وتن.

حه‌مه‌ی ئە‌سه‌له‌می له‌ پی‌غه‌مبه‌ری ﷺ پرسى: ئە‌ی نیراوی خوا من له‌ خۆم پائه‌بینم به‌پۆژوو بم و توانام هه‌یه، ئایا ئە‌گه‌ر به‌پۆژوو بم تاوانبار ئە‌بم؟ ئە‌ویش فه‌رمووی: (هِيَ رُحْمَةٌ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى، فَمَنْ أَخَذَ بِهَا، فَحَسَنٌ، وَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يَصُومَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ) (رواه مسلم). واته: ئە‌وه روخصه‌تی‌که له‌ خواوه، هه‌رکەس وه‌ری بگری چاکه، وه ئە‌گه‌ر کەسیک هه‌ز بکات هه‌ر به‌پۆژوو بیٔ تاوانبار نایٔ.

له ئە‌بوسه‌عیدی خودری‌یه‌وه ﷺ هاتوه فه‌رمویه‌تی: له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ردا ﷺ بۆ سه‌فه‌ر چووین بو‌ مه‌که‌که، وه ئیمه به‌پۆژوو بووین، له‌ شوینی‌که‌دا لامان دا، پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ فه‌رمووی: (إِنَّكُمْ قَدْ دَوَّيْتُمْ مِنْ عَدْوِكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ). واته: وا له‌ دوژمنتان نزیك ئە‌به‌نه‌وه، ئە‌گه‌ر به‌پۆژوو نه‌بن به‌هیزترو به‌تواناتر ئە‌بن.

جا ئە‌مه روخصه‌تی‌ک بوو که‌ پئی داین، هه‌مان بوو ئە‌ی شکاند، وه هه‌مان بوو نه‌ینه‌شکاند. پاشان له‌ شوینی‌کی تردا لاماندا فه‌رمووی: (إِنَّكُمْ مُصْبِحُوا عَدْوِكُمْ، وَالْفِطْرُ أَقْوَى لَكُمْ، فَأَفْطِرُوا). واته: ئیوه به‌یانی ئە‌گه‌ن به‌ دوژمنه‌که‌تان ئە‌گه‌ر به‌پۆژوو نه‌بن به‌ هیزترو به‌تواناتر ئە‌بن، له‌به‌ر ئە‌وه به‌پۆژوو مه‌بن.

ئە‌لین ئە‌مه‌یان فه‌رمان بوو، ئیمه‌ش به‌پۆژوو نه‌بووین. پاشان له‌ گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ ئە‌چووین بو‌ سه‌فه‌ر، به‌پۆژوش ئە‌بووین. (ئه‌حمه‌د و موسلیم و ئە‌بو داود گێراویانه‌ته‌وه).

وه هه‌ر له ئە‌بوسه‌عیدی خودری‌یه‌وه ﷺ هاتوه که‌ فه‌رمویه‌تی: په‌مه‌زان بووه له‌گه‌ل پی‌غه‌مبه‌ر ﷺ دا غه‌زامان کردوه، هه‌مان بووه به‌پۆژوو بووه، وه هه‌مان بووه به‌پۆژوو نه‌بووه، نه‌ ئە‌وانه‌ی به‌پۆژوو بوون لۆمه‌ی ئە‌وانه‌یان ئە‌کرد که‌ به‌پۆژوو نین، وه نه‌ ئە‌وانه‌ش به‌پۆژوو نه‌بوون لۆمه‌ی ئە‌وانیان ئە‌کرد که‌ به‌پۆژوون، پاشان پرایان وابوو هه‌رکەس توانای به‌پۆژوو بوونی هه‌بیٔ به‌پۆژوو بیٔ چاکی کردوه، وه هه‌رکەس توانای نه‌بیٔ و به‌پۆژوو نه‌بیٔ هه‌ر چاکی کردوه. (ئه‌حمه‌د و موسلیم گێراویانه‌ته‌وه).

بهلام زانایان ئیختیلافیان ههیه لهسهه ئهوهی که کامیان چاکتره:

ئهبوحنیفه و شافعی و مالیک رایان وایه به پۆژوو بیئت چاکتره، بۆ ئهوه کهسهی توانای گرتنی ههبی، وه نه گرتنی چاکتره بۆ کهسیک توانای پۆژوو گرتنی نه بیئت.

وه ئهحمده ئهلیت: به پۆژوو نه بوون بۆ ههه دوو لا چاکتره.

وه عومهری کورپی عبدالعزیز و تویهتی: ئاسان ترینیان چاکترینیان، جا ههه رکهس گرتنه کهی ئهوه کاته لا ئاسان

بیئت و له دواییدا گێرانهوهی لا گران بیئت، ئهوه به پۆژوو بوونی چاکتره.

وه شهوکانی لهه باسه ئهکولیتهوهه ئهلیت: ئهگهه کهسیک پۆژوو گرتنی لهسهه گران بیئت و زیانی پی بگات، وه

ههروهها کهسیک پوخسهته کهی وه نه گرت و پشستی کرد، ئهوه نه گرتن چاکتره بۆیان، وه ههروهها کهسیک له پیاو به

خۆ نازینی خۆی بترسیت - ئهگهه له سهفهردا به پۆژوو بیئت - ئهوه نه گرتنی چاکتره، وه ئهگهه به پۆژوو بوونی لهوانه

به دوور بیئت که باسم کرد ئهوه به پۆژوو بوونی چاکتره، وه ئهگهه کهسیک موسافیر بوو، شهو نییتی هیئا و به پۆژوو

بیئت و به پۆژوو بوو، دروسته لهو پۆژهدا پۆژوه کهی بشکینیت، چونکی له جاییری کورپی عبدالله وه ﷺ هاتوه

فرمویهتی: سالی فهتی مهکهه پیغه مبهه ﷺ به رهو مهکهه ئهرویشته و به پۆژوو بوو، ههتا گهیشته (کراع الغمیم) -

دۆلیکه له پیش عهسه فانهوهیه - خه لکه کهش به پۆژوو بوون له گهلیا، پیان ووت: خه لکه په ریشانن و چاو له تو ئه کهن

و به پۆژوو ئهین، پیغه مبهه ریش ﷺ داوای په رداخیک ئاوی کردو خواردی یهوه، کاتیش داوی عهصر بوو، خه لکه که

سهیریان ئه کرد، ئیتر ههندیکیان شکانديان و ههندیکیان نهیان شکاند، وه پیی گهیشته وه که ههندی کهس ههه

نهیان شکاندوه، فرموی: (أُولَئِكَ الْعَصَاةُ) واته: ئهوانه سه ریچیان کردوه. (رواه مسلم والنسائي والترمذي وصححه).

وه ئهگهه کهسیک نی یهتی پۆژووی هیئاو - موقیم بوو - پاشان سه فهه ری کرد لهو پۆژهدا، جمهوری زانایان ئه لین:

دروست نی یه پۆژوه کهی بشکینیت، بهلام ئهحمده و ئیسحاق ری یان داوه به شکاندي، به پیی ئهوهی (ترمذي)

ئهگه ریته وه به حهسه نی داناوه که موحه مبهدی کورپی کهعب و تویهتی: له په مه زاندا چووم بۆ لای ئه نه سی کورپی

مالیک، ئهی وویست بجیته سه فهه، وولآغه کهی بۆ ناماده کرابوو، جلی سه فهه ری له بههه کردبوو جا، داوای خواردنی

کردو خواردی، منیش و وتم: ئایا ئهوه سوننه ته؟ ووتی: سوننه ته، پاشان سووار بوو⁽⁹⁾.

(9) ئەم هه دیسه له سه نه ده کهیدا عوبهیدی کورپی جههغهه ههیه که زه عیفه (دانهه).

وه له عوبهیدی کوری جوبهیره وه هاتوو و وتویهتی: رهمهزان بوو له گهڵ ئەبویه صرهی غیفاریدا له (فسطاط) – میصری کۆنه – سوواری کهشتی بووین، دەستی کرد به رۆیشتن و خواردنه کهی هیئایه پێشهوه، پاشان ووتی: نزیك بهروه، و وتم: هیشتا له ناو ماله کاندای!! ئەبویه صره ووتی: ئایا پشت له سوننهتی پیغمه مبه ر ﷺ ئەکهیت؟ (ئهحمده و ئەبوداود گێراویانه تهوه و پیاوهکانی ثیقهن)^(۱۰).

شه وکانی و وتویهتی: هەر دوو هه دیسه که ئەبینه به لگه ی ئەوهی که موسافیر بو ی ههیه رۆژوو بشکینیت پێش ده رچوونی له و شوینهی که سه فه ره که ی لیوه ئەکات .

وه و وتویهتی: (ابن العربي) ئەلئیت: هه دیسه که ی ئەنهس سه حیه و ئەوه پێویست ئەکات که رۆژوو شکاندن له کاتی خو ئاماده کردن بو سه فه ر دروست بیّت، جا شه وکانی ئەلئیت: حه ق ئەمه یانه.

وه ئەو سه فه ره ی ره واکه ری رۆژوو شکاندنه، ئەو سه فه ره یه که نوێژی پی کورت ئەکریته وه، وه ئەو ماوه یه ی که دروسته بو سه فه رکه ر تیییدا به رۆژوو نه بیّت، ئەو ماوه یه که دروسته نوێژی تیییدا کورت بکریته وه، وه ئەمانه له پێشه وه له باسی کورت کردنه وه ی نوێژدا باس کراوه له باسی مه زه به ی زانایان و ته حقیقه که ی ئیبنوقه ییم له و باره یه وه.

ئهحمده و ئەبوداود به یه قی و طه حاوی ئەگێرنه وه له مه نصوری که لبی یه وه که و وتویهتی: دیحیه ی کوری خه لیفه له دی یه کی دیمشق به ره و شوینکی تر رۆیشت له رهمه زاندا ئەوه نده ی نیوان عوقبه و (فوسطاط) ئەبوو، خو ی رۆژوو که ی شکاند و کۆمه لیکیش له گه لیا شکاندیان. به لآم هه ندیکیان شکاندنی رۆژوو که انیان پی ناخۆش بوو، کاتی گه راپه وه بو دیکه ی خو ی ووتی: سویند به خوا ئەمرو شتیکم بیني هه رگیز به بیرما نه ئەهات شتی واببینم، که کۆمه لیک ره غبه تیان له سوننه تی پیغمه مبه ر ﷺ و هاوه له کانی نه بیّت، مه به سستی ئەو کۆمه له بوو که رۆژوو که انیان نه شکاند. پاشان ووتی: خوايه گیانم به ره وه بو لای خو ت. وه هه موو گێره ره وه کانی ئەم هه دیسه ثیقهن، جگه له مه نصوری که لبی که عه جلی ئەویشی به ثیقه داناوه^(۱۱).

(10) دانر بمو شیوه یه ئەلئیت و چاو له شه وکانی ئەکات، به لآم دوو سه رنجی له سه ره له دوو روه وه:

یه کهم: عوبهیدی کوری جوبهیر مه جهوله، به لآم ئەگه ر کوری حونه یین بیّت ئەوه سیقه یه.

دوه م: کوله یسی کوری (ذهل) لیوی ئەگێرته وه، ئیبنوخوزه یه له باره یه وه ئەلئیت: عه داله تم لیوه نه زانیوه، وه هه روه ها (حافظ) یش له (التقریب) دا ئەلئیت: (لین الحدیث)ه، به لآم هه دیسه که ی دوای ئەمه شایه تی بو ئەدات، هه روه ها هه دیسیکی تر له ئەنه سه وه و سه نه ده که شی، سه حیه هه روه که له نامیلکه که مدها (حدیث إفتار الصائم قبل سفره بعد الحج) باسم کردوه، و لی کۆلآومه ته وه، که چاپیش بووه (تمام المنه).

(11) کورته ی قسه ی شیخ ئەلبانی ئەوه هیه: ته وسیق کردنه که ی عه جلی ئیعتیباری نی یه، چونکه وه ک ته وسیق کردنی ئیبنوحیببان وایه که که مته رخمه له ته وسیق کردن، هه ر له به ر ئەوه (خطابی) به لاوازی داناوه له (معالم) دا، به لآم ئەو هه دیسه ی پێش ئەم به هیژی ئەکات، هه روه ها هه دیسه که ی ئەنهس که که میک له مه و به ر ئامازه م بو کرد (تمام المنه).

ئو که سهی پیوسته به رزوو نه بیت و گرتنه وهشی له سه ره :

زانایان هه موو له سه ره ئوهن که پیوسته ژنی بی نوژو زه یستان به رزوو نه بن، وه رزوو گرتنیا ن له سه ره حه رامه، وه ئه گه ر به رزوو بوون رزوو وه که یان دروست نی یه و پوچه له، وه له سه ریانه ئه و رزوو وانه بگرنه وه که تی یدا بینویرت یا زه یستان بوون.

بوخاری و موسلیم له عایشه وه ئه گپرنه وه فه رمویه تی : ئیمه له سه رده می پیغه مبه ردا صلوات الله علیها کاتی بینویرت ئه بووین فه رمانمان پی ئه کرا ئه و رزوو بگرنه وه که تی یدا بینویرت ئه بووین، به لام فه رمانمان پی نه ئه کرا نویرت کانمان بگپرنه وه.

سایتی به هشت

www.ba8.org

2009 – 1430

هه میسه له گه لمان بن بو به ره می نوی